

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

SSA Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Towarzystwa Budownictwa Społecznego Spółki z o.o. w O.
przy uczestnictwie A. O. i T. O.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2008 r.,
zażalenia uczestnika postępowania T. O. na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z
dnia 19 czerwca 2008 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2008 r. Sąd Okręgowy w O. na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez pełnomocnika uczestnika postępowania T. O. albowiem skarga ta nie została należycie opłacona. Zamiast opłaty w kwocie 200 zł została uiszczona opłata w kwocie 100 zł.

Od powyższego postanowienia zażalenie wniósł uczestnik postępowania T. O., który zaskarżył je w całości zarzucając naruszenie art. 130² § 3 k.p.c. w związku z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze, art. 39 ust. 1 pkt 2 i art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. „e” ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że uczestnicy postępowania A. i T. małż. O. razem wnieśli apelację od „wyroku” I Ns (...) i jednocześnie dokonali oni wbrew ustawie podwójnej opłaty sądowej od tej apelacji, płacąc ogółem 400 zł. Nadpłata wynosi kwotę 200 zł i podlega

zwrotowi. W takiej sytuacji można obiektywnie stwierdzić, że na koncie Sądu na dzień wniesienia skargi kasacyjnej uczestnik T. O. uiścił całą opłatę stałą w kwocie 200 zł na poczet skargi kasacyjnej. Z uwagi na powyższe zarzuty uczestnik postępowania wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zaliczenie na poczet opłaty sądowej od skargi kasacyjnej kwoty 100 zł stanowiącej nadpłatę uczestnika T. O., podlegającej zwrotowi w związku z dokonaniem podwójnej opłaty sądowej wniesionej od apelacji w sprawie I Ns (...), objętej przedmiotem skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie są zasadne podniesione w zażaleniu zarzuty naruszenia wskazanych przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Zgodnie ze wskazanym w zażaleniu przepisem art. 39 ust. 1 pkt 2 tej ustawy opłatę stałą w wysokości 200 zł pobiera się od wniosku o rozgraniczenie nieruchomości. W tej samej wysokości powinna więc zostać uiszczona opłata od apelacji oraz skargi kasacyjnej, co wynika z treści przepisu art. 18 ust. 2 ustawy. Ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ani wydane na jej podstawie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 27, poz. 199 ze zm.) nie zna instytucji zaliczania nadpłaconej opłaty sądowej na poczet innych należnych opłat (por. postanowienie SN z dnia 21 lutego 2007 r. I CZ 1/07, niepubl.). Już z tego tylko względu na można uznać za zasadnych zarzutów naruszenia przepisów art. 4 ust. 1 oraz art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e) ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez to, że sąd odwoławczy nie zaliczył nadpłaconej opłaty od apelacji na poczet opłaty należnej od skargi kasacyjnej. Przepis art. 79 ust. 1 lit. „e” dotyczy zwrotu przez sąd z urzędu stronie opłaty uiszczonej od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej w razie uwzględnienia środka zaskarżenia z powodu oczywistego naruszenia prawa i stwierdzenia tego naruszenia przez sąd. Sytuacja objęta hipotezą tego przepisu w ogóle nie zachodzi w sprawie. Obowiązek zwrotu z urzędu różnicy pomiędzy opłatą pobraną od strony a opłatą należną, co podnosi się w zażaleniu, uregulowany jest w przepisie art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Przepis ten nie przewiduje zaliczenia zwracanej opłaty na poczet należnych innych kosztów. Ponadto, jak stanowi przepis art. 80 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obowiązek zwrotu nadpłaconej kwoty dotyczy sądu, który pobrał opłatę. Opłatę od apelacji pobrał Sąd Rejonowy w O. Sąd Okręgowy jako sąd odwoławczy, nie był więc uprawniony do dokonania zwrotu nadpłaconej opłaty sądowej od apelacji, a tym samym

i do „zaliczenia” zwracanej opłaty na poczet należnej opłaty od skargi kasacyjnej. W świetle powyższych rozważań zasadnie Sąd Okręgowy uznał, że skarga kasacyjna wniesiona przez profesjonalnego pełnomocnika, podlegająca opłacie w wysokości stałej, nie została należycie opłacona, co uzasadniało zastosowanie w sprawie przepisu art. 130² § 3 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.